

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoE/9/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824205985
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:3824205985.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, v právnej veci oprávneného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, D., proti povinnej: D. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, zastúpená JUDr. Ing. Mikulášom Práznovszkym, CSc., advokátom, so sídlom Bočná 26, Nové Zámky, o výkon rozhodnutia vo veci mal. C. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č.k. 12Em/3/2024-201 zo dňa 28. mája 2025, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Prievidza č.k. 12Em/3/2024-175 zo dňa 30. apríla 2025 zrušuje.

Uznesenie Okresného súdu Prievidza č.k. 12Em/3/2024-201 zo dňa 28. mája 2025 mení tak, že konanie zastavuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že nariadil výkon rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 8P/52/2021-973 zo dňa 18.10.2024, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/26/2025-1300 zo dňa 12.03.2025.

2. V odôvodnení okresný súd poukázal na návrh oprávneného, ktorý sa domáhal nariadenia o výkon uznesenia Okresného súdu Prievidza č. k. 8P/52/2021-65 zo dňa 05.01.2022, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6CoP/19/2022-205 zo dňa 11.04.2022, ohľadne maloletej C., ktorým uznesením súd uložil matke neodkladným opatrením povinnosť odovzdať maloleté deti F. a C. dočasne do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 8P/52/2021 o zverenie maloletých detí F. a C. do osobnej starostlivosti otca. Následne súd v súlade s § 390 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), na základe uznesenia č.k. 12Em/3/2024-175 zo dňa 30.04.2025 rozhodol tak, že pokračuje v konaní na základe rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 8P/52/2021-973 zo dňa 18.10.2024, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/26/2025-1300 zo dňa 12.03.2025, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.03.2025 a ktorým rozhodnutím súd zveril obe maloleté deti do osobnej starostlivosti otca, ktorý je oprávnený zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach, upravil styk matky s maloletými deťmi a uložil matke vyživovaciu povinnosť na obe maloleté deti po 40 eur mesačne. Týmto rozhodnutím sa zmenil výrok rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 9P/36/2015-23 zo dňa 06.10.2015 v časti zverenia oboch maloletých detí do osobnej starostlivosti, úpravy styku a určenia výživného.

3. Okresný súd konštatoval, že z dôvodu, že matka nedodržiava uloženú povinnosť vyššie uvedeným rozhodnutím, ktoré je právoplatné (aj keď bolo vo veci podané dovolanie) aj napriek výzve okresného súdu a uloženiu poriadkovej pokuty, pre pasivitu matky v konaní, ktorá sa na pojednávanie súdu

opakovane nedostavila a takisto nezabezpečila účasť maloletej na pojednávaní, o čo ju okresný súd žiadal, vo veci nariadil výkon rozhodnutia. Z obsahu spisu vyplýva, že maloletá, ktorá už vzhľadom na svoj vek vie prejavíť svoj názor na vec, opakovane pred kolíznym opatrovníkom uviedla, že chce zostať v starostlivosti matky, že zo strany matky je o maloletú riadne postarané (opakované správy kolízneho opatrovníka) a aj zo správ psychologičky A. D. vyplýva, že maloletá má vytvorený dobrý vzťah k matke a k jej rodine a chce zostať v jej starostlivosti, pričom otca v súčasnej dobe odmieta.

4. Okresný súd ďalej uviedol, že o výkone súdneho rozhodnutia alebo zastavení konania, prípadne o nariadení výchovného opatrenia prostredníctvom neodkladného opatrenia, rozhodne súd po vypočutí maloletej zákonným sudcom, keďže vzhľadom na vek maloletej, táto už vie k veci prejavíť svoju vôľu, ktorú je potrebné takisto vziať v úvahu.

5. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote povinná odvolanie z dôvodu, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Oprávnený podal na Okresný súd Prievidza návrh zo dňa 06.11.2024, ktorý neobsahoval, čoho sa navrhovateľ domáha (výkonu ktorého rozhodnutia), iba v odôvodnení je spomenuté neodkladné opatrenie neoznačeného súdu sp. zn. 8P/52/2021 zo dňa 07.01.2021, ktorým mala byť maloletá dcéra zverená do dočasnej (osobnej) starostlivosti. Okresný súd Prievidza uznesením č.k. 8P/52/2021-175 zo dňa 30.04.2025 rozhodol tak, že pokračuje v konaní na základe rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 8P/52/2021-973 zo dňa 18.10.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. I3CoP/26/2025-1300 zo dňa 12.03.2025. Iba z odôvodnenia uznesenia (nie z jeho výroku) vyplýva, že súd pokračuje v konaní namiesto výkonu neodkladného opatrenia, aj to nesprávne, lebo navrhovateľ vo svojom návrhu zo dňa 06.11.2024 neoznačil, že sa domáha výkonu uznesenia č. k. 8P/52/2021-65 zo dňa 05.01.2022, iba v odôvodnení návrhu spomína akési neexistujúce rozhodnutie zo dňa 07.01.2021, pričom okresný súd tento nedostatok neodstránil. Konanie o výkon rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 8P/52/2021-973, zo dňa 18.10.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. I3CoP/26/2025-1300 zo dňa 12.03.2025 nariadil bez toho, aby bol podaný návrh na výkon tohto rozsudku, alebo aby bolo vydané uznesenie o začatí konania o výkon tohto rozsudku. Uznesenie v začatí konania musí obsahovať výrok o začatí konania a nie výrok o pokračovaní v konaní na základe iného rozhodnutia. Ak by sa pripustilo, že uznesenie Okresného súdu Prievidza č.k. 8P/52/2021-175 zo dňa 30.04.2025 je svojím obsahom uznesením o začatí konania o výkone rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 8P/52/2021-973 zo dňa 18.10.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. I3CoP/26/2025 - 1300 zo dňa 12.03.2025, potom ostáva otáznym, o výkone ktorého z viacerých výrokov tohto rozsudku sa má konať a rozhodovať. Aj tento nedostatok robí uznesenie Okresného súdu Prievidza č.k. 8P/52/2021-175 zo dňa 30.04.2025 materiálne nevykonateľným. K námietke nesprávneho procesného postupu okresného súdu odvolateľka uviedla, že okresný súd uskutočnil prvé pojednávanie dňa 20.02.2025 bez toho, aby podané odvolanie povinnej predložil odvolaciemu súdu podľa § 375 CSP, nie, aby aj počkal na rozhodnutie odvolacieho súdu. Z dôvodu závažného procesného pochybenia sa povinná a ani jej právny zástupca pojednávania konaného dňa 20.02.2025 preventívne, bez ospravedlnenia nezúčastnili, lebo si boli vedomí toho, že výsledky tohto pojednávania budú pre nezákonnosť postupu súdu prvej inštancie nepoužiteľné. Druhé pojednávanie uskutočnil súd prvej inštancie dňa 19.05.2025, ktorého sa z rovnakých dôvodov povinná a ani jej právny zástupca bez ospravedlnenia nezúčastnili. Poukázala aj na to, že okresný súd v pokračujúcom konaní použil výsledky pôvodného, majúceho byť zastaveného konania (získané najmä na prvom pojednávaní konanom 20.02.2025) bez toho, aby jej v „pokračujúcom“ konaní poskytol možnosť vyjadriť sa aj k týmto prevzatým výsledkom. Okresný súd listom zo dňa 26.05.2025 požiadal právneho zástupcu povinnej, aby tak obratom (primerane § 129 ods. 2 CSP) oznámil, z akých dôvodov sa nedostavil na pojednávanie dňa 19.05.2025 a z akých dôvodov nebola zabezpečená ani účasť maloletej. K tomu dodala, že účasť maloletej nebola zabezpečená preto, lebo ju súd nepredvolal. K námietke týkajúcej sa nesprávnych skutkových zistení okresného súdu uviedla, že z obsahových náležitostí odôvodnenia neobsahuje napadnuté uznesenie, najmä, aké dôkazy vykonal (výsluch svedkov, listinné dôkazy), a to ani uvedením ich obsahu, ani odkazom na príslušnú časť spisu; súd iba všeobecne odkázal na obsah spisu presnejšieho bez označenia dôkazu. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu neobsahuje, čo mal súd na základe vykonaných dôkazov zistené. Odôvodnenie napadnutého uznesenia, preto neposkytuje podklady na posúdenie, či súd prvej

inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam. K nesprávnemu právnemu posúdeniu veci uviedla, že sa okresný súd nevysporiadal s vôľou maloletej spočívajúcej v tom, že odmieta odísť k otcovi, čo môže byť ospravedlniteľným dôvodom, pre ktorý sa povinná nepodrobuje rozhodnutiu a pre ktorý by súd mohol výkon rozhodnutia nenariadiť. Jej pasivita v konaní nie dôvodom na nariadenie výkonu rozhodnutia, najmä, ak súd je povinný rozhodovať na základe zisteného skutkového stavu a nie správania sa účastníka konania. Ďalej uviedla, že nevyhovenie žiadosti súdu o zabezpečenie účasti maloletej na pojednávaní nie je dôvodom na nariadenie výkonu rozhodnutia najmä, ak zákon neupravuje dôsledky nevyhovenia žiadosti súdu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadala, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušil.

6. Kolízny opatrovník k podanému odvolaniu povinnej uviedol, že zotrváva na svojich písomných a ústnych vyjadreniach prezentovaných v rámci konania. Rodičia maloletej sú vedení k dodržiavaniu právoplatného rozhodnutia súdu a k vytvoreniu takých podmienok, aby maloletá mohla plniť povinnú školskú dochádzku, bola primeraným spôsobom vzdelávaná socializovaná.

7. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP), po zistení, že odvolanie uplatnila v zákonom stanovenej lehote na to oprávnená účastníčka konania (§ 362 CSP, § 7 CMP) proti rozhodnutiu, ktoré je možné napadnúť týmto opravným prostriedkom, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) ako aj konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu je potrebné zmeniť podľa § 388 CSP tak, že v zmysle § 390 ods. 1 písm. d) CMP sa konanie zastavuje a uznesenie Okresného súdu Prievidza č.k. 12Em/3/2024-175 zo dňa 30. apríla 2025 sa zrušuje podľa § 389 ods. 2 CSP.

8. Podľa § 376 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

9. Podľa § 3 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu.

10. Vo vyvolanom odvolacom konaní sa odvolací súd dôsledne oboznámil s obsahom spisového materiálu, s odvolaním povinnej a s ďalšími písomnými podaniami. Hodnotiac tieto podania podľa ich obsahu je možné konštatovať existenciu rodičovského konfliktu medzi oprávneným a povinnou týkajúcu sa otázky výkonu osobnej starostlivosti o maloletú C., keď sa otec podaným návrhom domáhal v pozícii oprávneného voči matke ako povinnej nariadenia výkonu rozhodnutia, a to pôvodne uznesenia Okresného súdu Prievidza č.k. 8P/52/2021-65 zo dňa 05.01.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 6CoP/19/2022-205 zo dňa 11.4.2022, ktorými bola neodkladným opatrením uložená matke povinnosť odovzdať maloleté deti F., nar. XX.XX.XXXX a C., nar. XX.XX.XXXX dočasne do osobnej starostlivosti otca, a to do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 8P/52/2021 o zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti otca. Povinnej sa uložila povinnosť prispievať na výživu maloletej F. a maloletej C. minimálnym výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca.

11. V priebehu konania o výkon rozhodnutia Okresný súd Prievidza, v súlade s § 390 ods. 2 CMP, uznesením č.k. 12Em/3/2024-175 zo dňa 30.04.2025 rozhodol tak, že pokračuje v konaní na základe rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 8P/52/2021-973 zo dňa 18.10.2024, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/26/2025-1300 zo dňa 12.03.2025, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.03.2025 a ktorým súd rozhodol vo veci samej tak, že zveril obe maloleté deti do osobnej starostlivosti otca, ktorý je oprávnený zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach, upravil styk matky s maloletými deťmi a uložil matke vyživovaciu povinnosť na obe maloleté deti. Týmto rozhodnutím sa zmenil výrok rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 9P/36/2015-23 zo dňa 06.10.2015, v časti zverenia oboch maloletých detí do osobnej starostlivosti, úpravy styku a určenia výživného.

12. Podľa skutočností vyplývajúcich zo spisu súd prvej inštancie na základe podaného návrhu oprávneného vyhodnotil vzniknutú procesnú situáciu tak, že vyššie uvedeným uznesením č.k. 12Em/3/2024-175 zo dňa 30.04.2025 rozhodol, že pokračuje v konaní na základe rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 8P/52/2021-973 zo dňa 18.10.2024, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/26/2025-1300 zo dňa 12.03.2025, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.03.2025, skúmal, či povinná dodržiava právoplatným súdnym rozhodnutím určenú úpravu výkonu rodičovských práv a povinností vo vzťahu k maloletej C. B.. Okresný súd na základe zistených skutočností dospel k záveru, že povinná súdnu úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej C. nerešpektuje, čo vyplýva z vyjadrení povinnej, ako aj zo zistení kolízneho opatrovníka, pričom svoje konanie odôvodňovala postojom maloletej, ktorá prezentovala názor, že chce zostať v starostlivosti povinnej. Okresný súd preto výkon rozhodnutia nariadil.

13. Vo vzťahu k uplatneným odvolacím námietkam povinnej považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že odvolanie proti nariadenému výkonu rozhodnutia možno podľa § 377 ods. 2 CMP odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti. Odvolacie dôvody sa teda môžu týkať len takých skutočností, ktoré by znamenali nemožnosť realizovať výkon rozhodnutia. Povinná pritom podala odvolanie z dôvodov, že neboli splnené procesné podmienky, okresný súd mal nesprávnym procesným postupom znemožniť, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Posúdením odvolacej argumentácie povinnej odvolací súd zistil, že povinná neuviedla žiadny z dôvodov taxatívne vymedzených v zmysle § 377 ods. 3 CMP a ani z obsahu spisového materiálu nebol krajským súdom zistený žiadny z uvedených dôvodov. V konaní nebola spochybnená otázka právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 8P/52/2021-973 zo dňa 18.10.2024, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/26/2025-1300 zo dňa 12.03.2025.

14. Pripomína odvolací súd, že predpokladom pre vydanie uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia je existencia vykonateľného rozhodnutia, pričom sa musí jednať o rozhodnutie vykonateľné po materiálnej aj formálnej stránke. Iba existujúce vykonateľné rozhodnutie, ktoré ukladá povinnosť plniť (v danom prípade upravujúce styk maloletého dieťaťa s otcom) umožňuje nútený výkon. Súd sa pri skúmaní toho, či rozhodnutie je vykonateľné zaoberá predovšetkým tým, či sa jedná o rozhodnutie, ktoré možno vykonať podľa Civilného mimosporového poriadku, a či rozhodnutie je vykonateľné po formálnej, ako aj materiálnej stránke. Ide pritom o predpoklady, ku ktorým súd prihliada z úradnej povinnosti. Prevažne ide o rozhodnutia, ktorých hmotnoprávna úprava sa nachádza v zákone o rodine. Prax nasvedčuje tomu, že k nútenému výkonu rozhodnutia najčastejšie dochádza aj pri rozhodnutiach o úprave styku s maloletým. Exekučným titulom tak, ako v tomto prípade, môže byť aj neodkladné opatrenie, ktorým sa dočasne upravila povinnosť v zmysle uznesenia Okresného súdu Prievidza č.k. 8P/52/2021-65 zo dňa 05.01.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6CoP/19/2022-205 zo dňa 11.4.2022, ktorými bola neodkladným opatrením uložená matke povinnosť odovzdať maloleté deti F., nar. XX.XX.XXXX a C., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti otca, a to do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 8P/52/2021 o zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti otca. Následne je, ale potrebné o tejto veci aj meritórne rozhodnúť. Neodkladné opatrenie upravuje pomery len do vydania meritórneho rozhodnutia. Tak, ako odvolací súd uviedol vyššie v tomto rozhodnutí, v konaní nebola spochybnená otázka právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 8P/52/2021-973 zo dňa 18.10.2024, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/26/2025-1300 zo dňa 12.03.2025. Nemožno podľa odvolacieho súdu opomenúť, že zákon tiež konkretizuje, kedy súd exekučné konanie zastaví. Ide jednak o situácie, keď súd vo výkone rozhodnutia nemôže pokračovať z procesných dôvodov, ako aj tie, keď došlo k splneniu povinnosti a zastavenie výkonu rozhodnutia je dôležité z hľadiska právnej istoty. Jedným z dôvodov zastavenia sú aj okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a spôsobili zánik uloženej povinnosti (§ 390 ods. 1 písm. d) CMP). Konceptia inštitútu neodkladného opatrenia i keď vychádza zo všeobecnej premisy, že jeho účinky nie sú zákonom vopred časovo obmedzené, treba súčasne zdôrazniť, že trvanie neodkladného opatrenia je nezlučiteľné nielen s procesným neúspechom navrhovateľa vo veci samej, ale aj s uplynutím času, na ktorý bolo nariadené (§ 330 ods. 1 CSP). Pre každé časovo obmedzené neodkladné opatrenie platí, že uplynutím stanoveného času bez ďalšieho zaniká ex lege, pokiaľ už skôr nedošlo k jeho zrušeniu. V prípade zániku rozhodnutia logicky zaniká aj povinnosť ním uložená. O zániku neodkladného

opatrenia nevydáva súd osobitné rozhodnutie. Zánik jeho účinkov sa viaže na objektívnu skutočnosť, ktorou je uplynutie času (§ 333 CSP). (len primerane a podporne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7CdoR/17/2024 zo dňa 19.03.2025)

15. Podľa § 390 CMP, súd aj bez návrhu uznesením konanie o výkon rozhodnutia zastaví, ak a/ sa exekučný titul dovedy nestal vykonateľným, b/ exekučný titul bol po nariadení výkonu rozhodnutia zrušený; ak bol exekučný titul zmenený, súd môže pokračovať vo výkone rozhodnutia podľa zmeneného exekučného titulu, c/ výkon rozhodnutia bol súdom vyhlásený za neprípustný, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý rozhodnutie nemožno vykonať, d/ okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik uloženej povinnosti, e/ došlo k splneniu povinnosti, f/ došlo k uskutočneniu výkonu rozhodnutia.

16. Predmetom napadnutého konania vedeného okresným súdom bol výkon rozhodnutia, konkrétne realizácia práva otca na dočasné zverenie maloletých detí dočasne do osobnej starostlivosti otca nariadené neodkladným opatrením, ktoré neodkladné opatrenie zaniklo zo zákona uplynutím času, na ktorý čas bolo nariadené, a to právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 8P/52/2021-973 zo dňa 18.10.2024, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/26/2025-1300 zo dňa 12.03.2025, dňa 25.3.2025, preto okresný súd nemohol vecne správne rozhodnúť o pokračovaní v konaní uznesením č.k. 12Em/3/2024-175 dňa 30. apríla 2025 a v odôvodnení konštatovať, že „exekučný titul bol právoplatne zmenený“, keďže k dátumu 30. apríla 2025 bol exekučný titul uznesenie Okresného súdu Prievidza č.k. 8P/52/2021-65 zo dňa 05.01.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 6CoP/19/2022-205 zo dňa 11.4.2022, ktorými bola neodkladným opatrením uložená matke povinnosť odovzdať maloleté deti F., nar. XX.XX.XXXX a C., nar. XX.XX.XXXX dočasne do osobnej starostlivosti otca, a to do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 8P/52/2021 o zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti otca, zaniknutý. Odvolací súd aplikoval na odvoláciu vec § 390 ods. 1 písm d) CMP a konanie zastavil, pretože exekučný titul zanikol zo zákona a ako už bolo načrtnuté vyššie zánikom exekučného titulu zaniká aj povinnosť ním uložená, ktorý zánik je viazaný na objektívnu právnu skutočnosť - uplynutie času, na ktorý čas boli obmedzené jeho účinky, ktorá okolnosť nastala až po vzniku exekučného titulu (pozri § 390 ods. 1 písm. d) CMP).V tejto rovine len primerane odvolací súd odkazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 14/2021 z 21. januára 2021, ktorý osobitne zdôraznil, že podľa § 333 CSP neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené. Zastavenie výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých prichádza do úvahy aj bez podania návrhu, keďže súd z úradnej povinnosti zastaví výkon rozhodnutia vo veciach maloletých v zákonom taxatívne uvedených prípadoch.

17. Z vyššie uvedených dôvodov potom odvolací súd zrušil uznesenie Okresného súdu Prievidza č.k. 12Em/3/2024-175 zo dňa 30. apríla 2025, ktorým okresný súd rozhodol, že pokračuje v konaní na základe rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 8P/52/2021-973 zo dňa 18.10.2024, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/26/2025-1300 zo dňa 12.03.2025 podľa Čl. 1, 2, 3 CMP vo väzbe na § 389 ods. 2 CSP, poukazujúc i na dôvody uvádzané vyššie v tomto rozhodnutí. Predmetom konania v prejednávanej veci bol výkon rozhodnutia týkajúci sa uloženia povinnosti povinnej dočasne odovzdať maloletú otcovi. Keďže exekučný titul v danej veci (uznesenie Okresného súdu Prievidza č.k. 8P/52/2021-65 zo dňa 05.01.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6CoP/19/2022-205 zo dňa 11.4.2022, ktorými bola neodkladným opatrením uložená matke povinnosť odovzdať maloleté deti) je dočasnej povahy, jeho trvanie je obmedzené, a to buď do rozhodnutia vo veci samej, kedy dochádza k trvalej úprave pomerov alebo do prípadného ďalšieho rozhodnutia dočasnej povahy, t.j. do prípadne neskôr vydaného predbežného opatrenia, kedy by sa však už vyžadoval i osobitný výrok o zrušení dovedejšej dočasnej úpravy pomerov. Ako vyplýva z vyššie priblíženej chronológie rozhodnutí týkajúcich sa úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej, v priebehu konania došlo k vydaniu právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej zanikli účinky exekučného titulu v prejednávanej veci, ktorý je (resp. bol), len úpravou dočasného charakteru, a preto súd prvej inštancie nesprávne s odkazom na § 390 ods. 1 a 2 CMP rozhodol o pokračovaní v konaní na základe rozsudkov okresného súdu a krajského súdu, preto odvolací súd postupom podľa Čl. 1, 2, 3 CMP vo väzbe na § 389 ods. 2 CSP toto uznesenie okresného súdu č.k. 12Em/3/2024-175 zo dňa 30. apríla 2025 zrušil.

18. Podľa § 391 CMP, o náhrade trov konania rozhoduje súd v uznesení, ktorým konanie o výkon rozhodnutia zastavuje.

19. S poukazom na skutočnosť, že odvolací súd konanie o výkon rozhodnutia zastavil, rozhodol aj o náhrade trov konania v zmysle citovaného § 391 CMP v spojení s § 52 CMP tak, že ich žiadnemu z účastníkov nepriznal. Neboli splnené podmienky na priznanie náhrady trov konania podľa § 53 CMP (len v taxatívne vymedzených konaniach), konanie o výkon rozhodnutia tam nespadá, ani podľa § 54 CMP, teda zásady zavinenia, a ani podľa § 55 CMP, ak by to s ohľadom na okolnosti prípadu bolo spravodlivé, ktoré okolnosti však odvolací súd nevzhliadol.

20. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.